

מסכת ביכורים

פרק ב

א. התרומה והבכורים, תיבים עליהם מיתה וחמש, ואסורים לזרים, והם נקשי כהן, ועולין באחד ומאה, וטעונין רחיצת ידים והערב שמש. הרי אלו בתרומה ובכורים, מה שאין כן במעשר:

ב. יש במעשר ובכורים מה שאין כן בתרומה, שהמעשר והבכורים טעונים הבעת מקום, וטעונים ודוי, ואסורים לאונן. רבינו שמעון מתייר. וחיבין בעור. ורבינו שמעון פוטר. ואסורים כל שהן מלאכל בירושלים. וגודיליהם אסורים מלאכל בירושלים אף לזרים ולבקהמה. רבינו שמעון מתייר. הרי אלו במעשר ובכורים, מה שאין כן בתרומה:

ג. יש בתרומה ובמעשר מה שאין כן בבכורים, שהתרומה והמעשר אוסרין את הארון, ויש להם שעור, ונוגאים בכל הפרות, בפני הבית ושלא בפני הבית, ובאריסין ובחרוזת ובסקריקון ובגزلו. הרי אלו בתרומה ובמעשר, מה שאין כן בבכורים:

ד. **וַיְשִׁב בּוֹכָרִים** מֵהֶן שָׁאַיִן כִּי בְּתֻרוֹמָה וּבְמַעַשָּׂר, **שַׁהֲבּוֹכָרִים נִקְנִין** בְּמַחְבָּר לְקַרְקָע, וּעוֹשָׂה אָדָם כָּל שְׂדָהוּ בּוֹכָרִים, וְחַיֵּב בְּאַחֲרִיוֹתָם, וּטְעוֹנוֹת קָרְבָּנוּ וּשְׁיר וְתִנְוֹפָה וְלִינָה:

ה. **תֻּרוֹמָת מַעַשָּׂר** שָׁוָה לְבּוֹכָרִים בְּשִׁתְיִי דָּרְכִים, וּלְתֻרוֹמָה בְּשִׁתְיִי דָּרְכִים. גַּטְלָת מִן הַטָּהוֹר עַל הַטָּמָא, וּשְׁלָא מִן הַמְּקָרֶף, בּוֹכָרִים. וְאוֹסֶרֶת אֶת הַגָּרֹן, וַיְשִׁב לְהַשְׁעָור, בְּתֻרוֹמָה:

ו. **אַתְּרוֹג** שָׁוָה לְאַיְלוֹן בְּשֶׁלֶשׁ דָּרְכִים, וְלִירָק בְּדַרְךָ אֶחָד. שָׁוָה לְאַיְלוֹן, בְּעַרְלָה וּבְרַכְעַי וּבְשִׁבְיעַת. וְלִירָק בְּדַרְךָ אֶחָד, שְׁבִשְׁעַת לְקִיטָתוֹ עַשְׂוָרוֹ, דָבְרֵי רַבּוֹן גָּמְלִיאֵל. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמֵר, שָׁוָה לְאַיְלוֹן בְּכָל דָבָר:

ז. **דָם מַהְלָכִי** שְׁתִים, שָׁוָה לְדָם בְּהֶמֶת, לְהַכְשִׁיר אֶת הַזְּרָעִים. וְדָם הַשְׁרִץ, אֵין חִיבֵין עַלְיוֹן:

ח. כֹּוִי, יָשׁ בּוּ דָרְכִים שָׁוָה לְחִיה, וַיְשׁ בּוּ דָרְכִים שָׁוָה לְבָהֶמֶת, וַיְשׁ בּוּ דָרְכִים שָׁוָה לְבָהֶמֶת וְלְחִיה, וַיְשׁ בּוּ דָרְכִים שָׁאַיִן שָׁוָה לֹא לְבָהֶמֶת וְלֹא לְחִיה:

ט. **כַּיְצֵד** שָׁוָה לְחִיה, דָמוֹ טָעוֹן כְּסֹוי כֶּם חִיה, וְאֵין שׁוֹחֲטֵין אותו בְּיוֹם טוֹב, וְאֵם שׁוֹחַטּוֹ, אֵין מַכְסִין אֶת דָמוֹ, וְחַלְבוֹ מַטְמָא בְּטַמָּאת גְּבַלָּה כְּחִיה, וְטַמָּאתוֹ בְּסֶפֶק, וְאֵין פּוֹדֵין בּוּ פְּطַר חִמּוֹר:

י. **כיצד** **שזה** **לבהמה**, **חלבו** **אסור** **בחלב בהמה**, **ואין** **חיבין** **עליו**
ברת, **ואינו** **גלה** **בכסף** **מעשר** **לאכל** **בירושלים**, **ומטיב** **בזروع**
ולחינים **וקבה**. **רבי אליעזר** **פורט**, **שהמוחיא מחברו עליו הראיה**:

יא. **כיצד** **אין** **שזה** **לא** **לחיה** **ולא** **לבהמה**, **אסור** **משום** **כלאים** **עם**
החייה **עם** **הבהמה**, **הכותב** **חיתו** **ובהמתו** **לבנו**, **לא** **כתב** **לו** **את**
הכוי, **אם** **אמר** **הריני נזיר** **שזה** **חיה** **או** **בהמה**, **הרוי** **היא נזיר**.
ונשאר כל דרכיו, **שווים** **לחיה** **ולבהמה**, **וטעון** **שהחיטה** **כזה** **וכזה**,
ומטען **משום** **גבלה** **ומשם** **אבר** **מן** **החי כזה וכזה**: